

Kutrzeby Tadeusza, gen.

Dzielnice: Bemowo

Osiedla: Fort Radiowo

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1961

Opis

Tadeusz Kutrzeba (1885 lub 1886-1947) - generał WP, publicysta wojskowy. Pochodził z Krakowa, wychowywał w rodzinie o wojskowych tradycjach. Ukończył Państwowe Gimnazjum Realne W Wiedniu a później Wydział Inżynieryjny w Wojskowej Akademii Technicznej w podwiedeńskim Mödling. Naukę kontynuował ponownie w Wiedniu, w tamtejszej Akademii Sztabu Generalnego. Do służby wojskowej przydzielony został w Szefostwie Inżynierii w Sarajewie, gdzie był świadkiem zamachu na arcyksięcia Ferdynanda. Podczas I wojny światowej walczył na frontach południowo-wschodniej Europy, głównie w Serbii, Rumunii i Rosji. W czasach II Rzeczypospolitej został oficerem WP, dowódcą 1. Dywizji Piechoty Legionów walczącej na Ukrainie podczas wojny polsko-bolszewickiej. W 1928 roku - już w randze generała - objął funkcję komendanta Wyższej Szkoły Wojennej w Warszawie. Niedługo przed wybuchem II wojny światowej został inspektorem armii a 23 III 1939 roku objął dowodzenie Armią "Poznań", której zadaniem była obrona Wielkopolski. Przez całe dwudziestolecie międzywojenne publikował wiele artykułów na łamach "Bellony" dotyczących m.in. taktyki, regulaminów i organizacji wojsk. Wydał też obszerne prace wojskowo-historyczne, m.in. "Bitwa nad Niemnem (IX-X 1920)" czy "Wyprawa kijowska 1920". W IX 1939 roku wstąpił się w bitwie nad Bzurą (co opisał w studium "Bitwa nad Bzurą 9-22 IX 1939. Przyczynek do historii kampanii polsko-niemieckiej w obszarze: Poznań - Warszawa we wrześniu 1939 r.") a po przedostaniu się do Warszawy prowadził rozmowy kapitulacyjne z Niemcami i 28 IX podpisał odpowiedni akt i wówczas dostał się jako jeńiec do niewoli. Do 1945 roku przebywał w oflagach Hohnstein, Königstein i Munrau, po wyzwoleniu znalazł się w Londynie, gdzie stanął na czele Komisji Historycznej Kampanii Wrześniowej i polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie. Do kraju już nigdy nie powrócił - zmarł w Londynie w wyniku choroby nowotworowej.

Spoczywa:

Cmentarz Wojskowy na Powązkach, kwatera 30 A, II półkole (Aleja Zasłużonych), miejsce 8 (prochy - z inicjatywy MON - w 1957 roku zostały sprowadzone z Londynu).

Upamiętnienia:

ul. Bajońska 3 - frontowa ściana domu własnego - tablica z brązu (odsłonięcie - 1 X 1981).

ul. J. Kasprowicza 132 - wymieniony na tablicy upamiętniającej obronę Wawrzyszewa, Placówki i

terenów dzisiejszej Huty Warszawa we IX 1939 roku.
ul. A. Nobla 16 - kościół Matki Boskiej Nieustającej Pomocy - tablica we wnętrzu.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 1961.11.24
